

Życie razem

Przegląd

„Jeśli chcesz iść szybko, idź sam, ale jeśli chcesz iść daleko, idź razem”. Nie jesteśmy stworzeni do tego, by podróżować duchowo w pojedynkę. Potrzebujemy wspólnoty, by praktykować drogę.

Wezwanie Jezusa do wspólnoty wykracza daleko poza uczęszczanie do kościoła i obejmuje relacje pełne głębi, wrażliwości i zaangażowania w przemianę.

Refleksja nad praktyką

Zanim rozpoczniemy sesję 8, podzielcie się swoimi refleksjami na temat ćwiczenia z ostatniej sesji polegającego na tworzeniu reguły życia.

- 01** Opowiedz o swoim procesie tworzenia reguły życia. Co się sprawdziło?
- 02** Jakie uczucia pojawiły się podczas wykonywania tego ćwiczenia?
- 03** Która praktyka z wprowadzonych przez ciebie będzie według ciebie najbardziej życiodajna i transformująca?

Nauczanie

Pismo Święte

Tłum siedział wokół Niego i powiedzieli Mu: „Twoja matka i bracia szukają cię na zewnątrz”. „Kim są moja matka i moi bracia?” – zapytał. Wtedy spojrział na tych, którzy siedzieli w kręgu wokół Niego, i powiedział: „Oto moja matka i moi bracia! Kto pełni wolę Bożą, ten jest moim bratem, siostrą i matką”.

Mk 3, 32–35

Podsumowanie sesji

- Jezus zaprosił nas do wspólnego życia.
- Przez Jezusa zostaliśmy adoptowani do rodziny Bożej.
- Pragnieniem Jezusa jest nie tylko uczynienie z Ciebie kochającej osoby, ale także stworzenie wspólnoty miłości.
- Nie można podążać za Jezusem w pojedynkę; formacja duchowa jest procesem relacyjnym.
- Istnieją cztery kręgi wspólnoty* :
  - bliscy: 1–5 osób, które głęboko nas znają i kochają;
  - przyjaciele: 15 osób, z którymi żyjemy;
  - wioska: 150 osób, maksimum ludzi, z którymi możemy być w relacji
  - plemię: Większa grupa, z którą się identyfikujemy i do której należymy
- Duchowe przyjaźnie charakteryzują się trzema podstawowymi cechami:
  - głębia
  - wrażliwość
  - zaangażowanie w przemianę.
- Naszą ostatnią praktyką jest kultywowanie wspólnoty duchowej przyjaźni i rozpoczęcie regularnych spotkań.

* Robin Dunbar, *Coevolution of neocortical size, group size and language in humans*, „Behavioral and Brain Sciences” 16, nr 4 (1993).

Pytania do dyskusji

Zatrzymajcie wideo i poświęćcie trochę czasu na rozmowę.

Oto kilka pytań do dyskusji:

- 01 Która z trzech wymienionych cech relacji (głęboka, wrażliwość i zaangażowanie w przemianę) jest dla Ciebie najtrudniejsza?

- 02 Zastanów się nad swoim życiem i relacjami. Kto był lub mógłby być dla Ciebie „przyjacielem duszy” w tej duchowej podróży formacyjnej?

- 03 Co Jezus uczynił w Twoim życiu w ciągu ostatnich ośmiu tygodni, podczas naszego wspólnego czasu?

- 04 Jaki jest Twój następny krok w duchowej podróży, Twoja „następna właściwa rzecz”?

Po filmie

Modlitwa na zakończenie

Zakończcie wspólnie spędzony czas, odmawiając tę modlitwę:

Panie Jezu,
nie ma większej modlitwy niż Twoja.
Uczyń nas jednością, tak jak Ty nią jesteś,
w pobożności, w życiu, w miłości.
Amen.

OPCJONALNIE

Jeśli chcecie kontynuować rozmowę, oto kilka dodatkowych pytań do refleksji:

- 01** Co pojawia się, gdy rozważasz spotkanie w intencjonalnej wspólnoty?
- 02** Jakie naturalne ścieżki istnieją w twoim życiu, czy to w twoim Kościele, czy w innych przestrzeniach?
- 03** Kiedy badasz własne pragnienia, jak wyobrażasz sobie swój czas? Czy to zaangażowanie w praktykę? Czytanie książki? Uczestnictwo w zajęciach projektu biblijnego? Spotkanie na posiłek lub modlitwę? A może coś innego?

Praktyka

Życie we wspólnocie

Wezwanie Jezusa do wspólnoty nie jest teorią czy ideą, ale praktyką – relacyjnym sposobem prowadzenia wspólnego życia.

Jezus przemawiał do wielotysięcznych tłumów, ale większość czasu spędzał w małym gronie uczniów, w domach i przy stołach.

Ważne jest, aby w niedzielę uczestniczyć w nabożeństwach w kościele i być częścią większej społeczności, ale równie ważne jest, aby znać i nazywać swoją „dwunastkę” i swoją „trójkę”. Kultywowanie duchowych przyjaciół, które przetrwają lata.

Tak więc naszą ostatnią praktyką jest zidentyfikowanie naszej intencjonalnej społeczności i rozpoczęcie regularnych spotkań z nią.

- 01 Zidentyfikuj wspólnotę, z którą będziesz się regularnie spotykać.
  - 02 Społeczność ta może się składać z jednej lub dwóch osób, kilkunastu lub nawet więcej.
  - 03 Zalecamy cotygodniowe spotkania, ale mogą się one odbywać co dwa tygodnie lub co miesiąc.
  - 04 Zalecamy również wspólne spożywanie posiłków. Akt „łamania chleba” jest kluczowy dla chrześcijańskiej drogi. Kiedy jemy razem, dzieje się coś potężnego.
- Pamiętaj jednak, że nie ma jednego „właściwego” modelu do naśladowania. Możesz wybrać Domowy Kościół z mnóstwem dzieci biegających po podwórku w niedzielne popołudnie lub małą triadę na grupowe kierownictwo duchowe wcześniej rano.
  - Zachęcamy do podążania ścieżką swojego kościoła – czy to w małej grupie, we wspólnocie stołu, kościele domowym czy też w studium biblijnym dla kobiet lub mężczyzn.
  - Możecie podążać za tym kursem, wykorzystując dowolną z dziewięciu praktyk dostępnych w *Practicing the Way*, dzielić się cotygodniowym posiłkiem i modlić się za siebie nawzajem lub pracować z większą ilością darmowych zasobów z BibleProject, takich jak poniższe:
    - Mini-kast Refleksje z pytaniami do dyskusji: bibleproject.com/podcasts/refleksje
    - Plany czytania: bibleproject.com/reading-plans
    - Cięższe zajęcia: bibleproject.com/classroom

Materiały pozwalające wejść głębiej

Jeśli chcesz dowiedzieć się więcej o życiu we wspólnocie, oto kilka innych godnych uwagi materiałów.

Zalecana lektura

- *When the Church was a Family*, Joseph Hellerman
- *The Connected Life*, Todd Hall
- *Made to Belong*, David Kim

Zalecane słuchanie

- Seria nauczania *Community Practice* od Bridgetown Church:
link.practicingtheway.org/course-s8

Dodatkowe zasoby

- Praktyka wspólnoty od Practicing the Way: practicingtheway.org/community (wkrótce). Jeśli chcesz dowiedzieć się więcej o praktyce wspólnoty, możesz wziąć udział w Community Practice, czterosecyjnym doświadczeniu mającym na celu zintegrowanie praktyki wspólnoty z twoim codziennym życiem.

Życiorys gościa

Naszym gościem podczas tej sesji był wielbny dr Charlie Dates, pastor Salem Baptist Church w Chicago. Jest on mówcą, profesorem i autorem. Sprawdź jego wkład w książkę *Say It!: Celebrating Expository Preaching in the African American Tradition*, lub posłuchaj jego kazań na stronie salemchicago.org.

Ćwicz refleksję

Refleksja jest kluczowym elementem naszej duchowej formacji. Podobnie jak praktyka, pozwala temu, czego się uczymy, stać się częścią tego, kim jesteśmy.

Poświęć pięć do dziesięciu minut na zapisanie w dzienniku odpowiedzi na dwa poniższe pytania.

- 01** Kiedy myślisz o tym kursie, co najbardziej utkwilo ci w pamięci?
- 02** Poświęć chwilę, aby przypomnieć sobie, jak się czułeś, kiedy po raz pierwszy rozpocząłeś ten kurs. Co zmieniło się w tym, jak się czujesz lub myślisz? Jak inaczej postrzegasz siebie lub Boga? Czy zauważyłeś jakąś zmianę lub wzrost?